

99 drejede lerkar i formater fra ca. 40 x 25 cm til ca. 80 x 50 cm er placeret i Skulpturparken, KunstCentrets Silkeborg Bad, ved stien nedenfor Panoramasalen. De er opstillet med en indbyrdes afstand på ca. 25-30 cm., og installationen gennemskæres af stien, der går rundt om Ørnsø. Desuden har publikum trådt en sti op rundt om installationen.

Karrene er fremstillet i lertøjsler. Det meste er fra Sorring - pottemagerbyen - der ligger ca. 15 km øst for Silkeborg. Enkelte kar er ubrændt, resten er brændt til temperaturer fra 300 til 1150 grader. Det giver en farveskala fra lys grå/rosa til gul, terra cotta, grønlig og mørk rødbrun. Som en følge af de lave brændingstemperaturer er de fleste af karrene stadig vandopløselige og vil derfor opløses i forskellige tempi. Efterhånden som karrene forsvinder, dannes der nye stier mellem de resterende kar. Andre kar er deformeret som følge af høje brændingstemperaturer.

Intentionen med værket er dels at flytte det keramiske fokus fra det funktionelle til det begrebsmæssige, dels at visualisere til Heraklits tese om, at alt er i bevægelse.

På sigt vil værket udelukkende være tilgængeligt for publikum via den fotografiske tolkning. Denne publikation indeholder fotos fra fremstillingen. Det er hensigten, at der opstår en dialektisk forbindelse mellem installationen og fotografier.

Blandingen af lertyper, forskellen i brænding og deres størrelse gør alle karrene i "Ingen kan træde ned i den samme flod to gange - 99 lerkar til Heraklit" forskellige, ikke ulig fotografier. Hvert fotograferede øjeblik er en anelse forskelligt fra andre. Selv når fotos ser helt ens ud, så er tiden for optagelsen forskellig. Selvom fotografiet regnes for et medie, der kan give en korrekt og objektiv dokumentation, så mindede Lise Seier Petersens arbejde mig om, at korrekthed i fotografi aldrig er entydig. For hvornår er et fotografi korrekt?

Fotograferingen er derfor lavet med variationer af faste indstillinger på kameraet: En fast Kelvingrad på 4600 gr. Det betød, at morgenlys, direkte sollys og glødepærens lys viste sig i deres forskellige farvetemperaturer. Kameraet var hele tiden sat på 100 ISO, men derudover varierer optagelserne mellem tre lukkertider og tre blænder: 1/10 sekund, 1 sekund, og 10 sekunder, samt blænde 4, 8 og 16.

Nogle billeder blev meget lyse, nogle meget mørke – alle principielt lige korrekte. Da vi fotograferede billederne hen over 4-5 måneder, registrerede kameraet desuden skiftet i lys fra det kølige vinterlys til det varme solskin i juni.

